

סְפוּרִים מְאִירִים עַל רַבִּי יִשְׂרָאֵל מֵאִיר מִרְאדִּין

שׁוֹשֵׁי וּמוֹשֵׁי הָאֲחִים אוֹהֲבִים לְסַפֵּר
סְפוּרִים עַל צְדִיקִים שְׁאָהָבוּ אֶת
הַשֵּׁם בְּכָל לֵבָם.

הַיּוֹם מוֹשֵׁי יְסַפֵּר לָנוּ שְׁנֵי סְפוּרִים
מְרַגְּשִׁים מְאֹד!

הַסִּיפּוּרִים הֵם עַל צְדִיק עָצוּם:
רַבִּי יִשְׂרָאֵל מֵאִיר הַכֹּהֵן מִרְאדִּין,
שֶׁכָּלָם קוֹרְאִים לוֹ "הַחֶפֶץ חַיִּים".

קָשֶׁר לַשֵּׁם:
צְדִיקִים מְאִירִים אֶת הָעוֹלָם
בְּאוֹר הַקְּדוּשָׁה שֶׁל הַבוֹרָא!

יִשְׂרָאֵל מֵאִיר הַקָּטָן מְחַפֵּשׁ לַעֲשׂוֹת נִחַת לַשֵּׁם
לִפְנֵי שָׁנִים רַבּוֹת, הַחֶפֶץ חַיִּים הָיָה יֶלֶד קָטָן. קָרָאוּ לוֹ יִשְׂרָאֵל מֵאִיר הַקָּטָן
מֶרֶאדִין. כָּבֹר מְאֹד שֶׁהָיָה קָטָן, הוּא חָשַׁב תָּמִיד בְּלִבּוֹ:
"אֵיךְ אֲנִי יָכוֹל לַעֲשׂוֹת מַעֲשִׂים טוֹבִים שִׁשְׁמְחוּ אֶת הַשֵּׁם?"

קֶשֶׁר לַשֵּׁם: הַשֵּׁם אוֹהֵב וְשׂוֹמֵר עַל יְלָדִים שֶׁמִּתְדַּלִּים לְהִיּוֹת טוֹבִים לְאַחֲרֵים.

הַגֶּזֶן הָרוֹחָנִי שֶׁל יִשְׂרָאֵל מֵאִיר

יום אחד בשוק של ראדין

בשוק של ראדין הייתה אשה ענייה, מוכרת תפוחים, שהייתה מסתובבת עם סל מלא תפוחים ומוכרת אותם כדי להתפרנס.

יום אחד, הגיעו לשוק ילדים מהעירה. היו אלה חברים שובבים מאד...

קשר לשם: אנחנו צריכים לזכור שהשם הוא הכל, אפילו באמצע השוק!

השובבות של החברים מצערת את השם

הילדים השובבים היו מציקים
לה, וגרמו לכמה תפוחים לפל
מהסל שלה.

היא היתה רצה אחרי התפוחים
לתגוב שֶהתגלגלו וְהתלכלכו.
הילדים חשבו שזה מצחיק.
אבל את ישראל מאיר הקטן
זה לא הצחיק בכלל!

קנשר לשם: צער של כל יהודי כואב
לשם, ולכן הוא כואב גם לצדיקים.

ההפסד הכספי של האשה הענייה

ישראל מאיר ראה משהו עצוב מאוד:

1. כשהתפוחים נפלו - הם קבלו מכות והתקלקלו.
2. מוכרת התפוחים כבר לא תוכל למכור אותם עכשו.
3. יהיה לה הפסד כספי כבד ולא יהיה לה אוכל!

קשר לשם: ישראל מאיר התפלל בלבו לשם שיעזור לו למצא רעיון איך לעזור לה.

הַרְעִיּוֹן הַנִּפְלָא וּמַטְבֵּעַ הַכֶּסֶף מֵאָבָא

אַתֶּם יוֹדְעִים מָה עָשָׂה יִשְׂרָאֵל מֵאִיר
הַקֶּטָן? הוּא רָץ מֵהָר הַבִּיתָה וּבִקֵּשׁ
מֵאָבָא שְׁלוֹ מַטְבֵּעַ כֶּסֶף.
הוּא אָמַר לְאָבָא שְׁלוֹ שֶׁהוּא רוֹצֶה אֶת
הַמַּטְבֵּעַ כְּדֵי לְקַנּוֹת תַּפּוּחַ בַּשּׁוּק.

קָשֶׁר לַשֵּׁם: הַשֵּׁם תָּמִיד נּוֹתֵן חֲכָמָה
גְּדוֹלָה בַּלֵּב לְמִי שֶׁרוֹצֶה לַעֲשׂוֹת חֶסֶד.

סוד בפסל: המצוה הנסתרת של ישראל מאיר

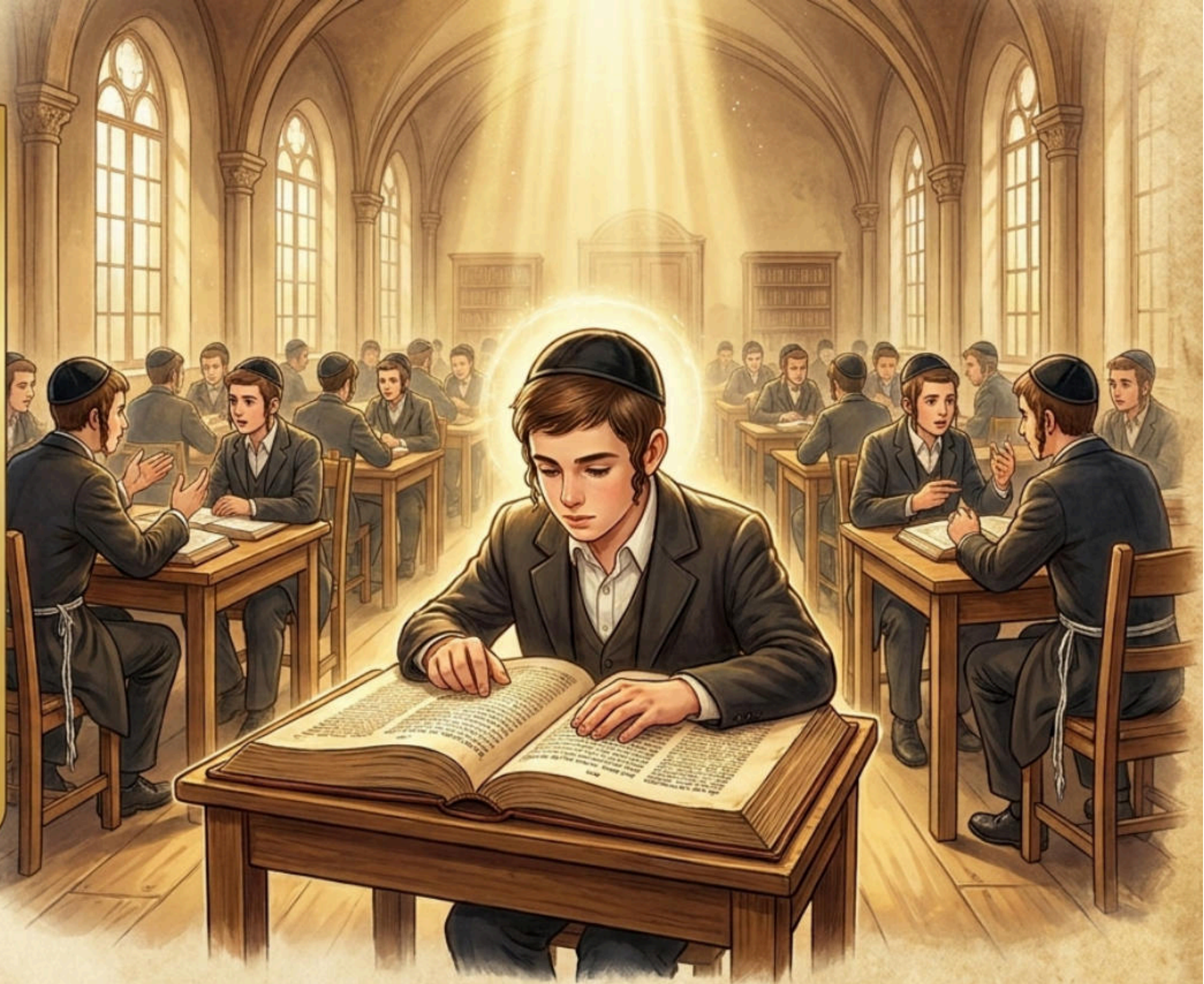
ישראל מאיר נתן את המטבע וקנה תפוח מהסל. אבל הפלא הגדול הוא – הוא לא באמת אכל את התפוח! כשאף אחד לא ראה, הוא חזר והניח אותו בשקט בתוך הסל הסל שלה. ככה היא הרריחה כסף, ולא הייתה לה הפסד על התפוחים שהתקלקלו!

קשר לשם: השם אוהב מאוד מצוות שנעשות בסתר, בלי להתגאות ולהראות לכלם.

הנער שוקד על תלמודו בישיבה

השנים עברו, וישראל מאיר
גדל. עכשו הוא כבר בחור
צעיר, ששוקד ולומד תורה
כל היום בישיבה בראדיון.
הישיבה של רבי ישראל מאיר
היתה מלאה בתלמידים
צדיקים.

קשר לשם: הלימוד של תורת
השם הופך את האדם לבעל
מדות נפלאות עם אהבת
ישראל עצומה.

אורח מבקש עזרה להכנסת פלה

פעם אחת בא לישיבה איזה מישהו זר.
הוא בא מעירה ענייה וישנה מאד.
מה הוא חפש בישיבה?
הוא בא לבקש צדקה חשובה מאוד –
הכנסת פלה.
הוא אסף תרומות כדי לער לכולה עניה
להקים בית של שמחה!

קשר לשם: מצות "הכנסת פלה" היא אחת
המצוות הגדולות שהשם מצוה עלינו.

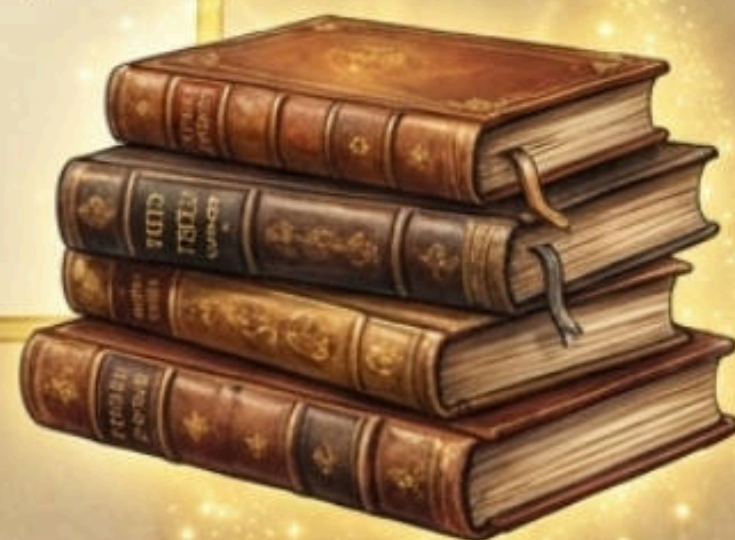
תלמידי הישיבה תורמים מכל הלב

כל תלמיד בישיבה רצה מאוד לעזור ותרום משהו.
לתלמידים היה מעט מאוד כסף, אז הם תרמו חפצים יקרים להם:

מישהו תרום שמיכה ומישהו תרום ארונית...
מישהו תרום מנורה ובישהו תרום ספריה ישנה וספרים ישנים!

קצור לשם:
איזה נחת עשו התלמידים
לשם כשנתנו מכל הלב!

הַרְצוֹן הַגָּדוֹל שֶׁל הַנַּעַר הָעֲנִי

גַּם הַחֲפֶץ חַיִּים רָצָה מְאֹד לָתֵת
צְדָקָה וְלַעֲזֹר! אָבֵל... הִיָּתָה בְּעֵינָהּ
קִטְנָה: מִמֶּשׁ לֹא הָיָה לוֹ מָה לָתֵת.
הוּא הָיָה נַעַר עֲנִי. לֹא הָיָה לוֹ כֶּסֶף
כָּלֵל, וְלֹא הָיָה רְהוּט שְׁאִפְשָׁר לָתֵת
בַּחֲדָר הַקָּטָן שְׁלוֹ.

קִשֹּׁר לֵשׁ: הַחֲפֶץ חַיִּים יָדַע שֶׁהֵשֵׁם רוֹאֶה
אֶת הַרְצוֹן הַטוֹב שְׁלוֹ וּבִקֵּשׁ שְׁיֹאִיר אֶת עֵינָיו.

מְסִירַת הַכָּרִית הַיְחִידָה הַיְחִידָה לְמַעַן הַכֹּלָה

אִז אַתֶּם יוֹדְעִים אֶת מָה הוּא נָתַן לַכֹּלָה?
הוּא לָקַח אֶת הַדָּבָר הַיְחִיד שֶׁהָיָה לוֹ
בַּחֲדָר. הוּא נָתַן אֶת הַכָּרִית הַיְחִידָה
שְׁלוֹ, הַכָּרִית שֶׁעָלְיָה הוּא הָיָה יָשֵׁן כָּל
לַיְלָה!

קִנְיָן לְשֵׁם: נְתִינָה אֲמִתִּית מְאֵהֶבֶת
הַשֵּׁם הִיא לָתֵת וּלְוִיתָר גַּם כְּשֶׁקִּנְשָׁה לָנוּ.

שנה מתוקה על מעיל מג'לגל

באותו לילה, לישראל מאיר הנער כָּבֹד
לֹא הִיָּתָה כָּרִית נֹחָה. אֲבָל הוּא הָיָה הַכִּי
מֵאֲשֶׁר בָּעוֹלָם! הוּא פָּשׁוּט גִּלְגֵּל אֶת הַמַּעִיל
שָׁלוֹ - וַיֵּשֶׁן עָלָיו מִתַּחַת לְרֹאשׁ בְּשִׁמְחָה.

קִנְשֶׁר לֵשֶׁם: הַשֵּׁם נָתַן לוֹ שָׁנָה מְתוּקָה
עִם חִלּוּמוֹת קְדוֹשִׁים, מְלֶאכֶתִּים
בְּאוֹר הַמְּצוּהָ!

פְּנִיקָס הַמַּצּוֹת הַמַּאִיר שֶׁל הַחֶפֶץ חַיִּים

עֲלִילַת הַכָּרִית

נָעַר בִּישִׁיבָה מֵרָאדִין

אִיזָה מִישָׁהוּ שְׁאַסֵּף לְכֹלָה עֲנִיָּיה

מָסַר אֶת הַכָּרִית הַיְחִידָה שְׁלוֹ

גָּלְגַל אֶת הַמַּעִיל וַיֵּשֶׁן עָלָיו

עֲלִילַת הַתְּפוּחִים

יִשְׂרָאֵל מֵאִיר הַקָּטָן (יֶלֶד)

מוֹכֶרֶת הַתְּפוּחִים בַּשּׁוּק

קָנָה תְּפוּחַ בַּמַּטְבֵּעַ וְלֹא אָכַל

הֶחְזִיר אֶת הַתְּפוּחַ בְּסִתָּר לִסָּל

הַתְּכוּנָה

בְּאִיזָה גִיל הָיָה?

מִי הָיָה בְּצָרָה?

מָה הָיָה הַוִּיתוּר?

הַסּוּד הַגָּדוֹל:

קָנָשׁ לַנֶּשֶׁם: גַּם כִּילָד וְגַם כְּנֶעַר, הֵלֵב הַטָּהוֹר שְׁלוֹ בָּחַר תָּמִיד לַעֲשׂוֹת רְצוֹן הַנֶּשֶׁם!

גַּם אֲנַחְנוּ מְאִירִים אֶת הָעוֹלָם שֶׁל הַנֶּשֶׁם

מָה אֲנַחְנוּ לוֹמְדִים
מִהַסִּיפּוּרִים הַנִּפְלְאִים
עַל הַחֶפֶץ חַיִּים?
הַזֶּחֶץ חַיִּים?

שֶׁלֹא צָרִיךְ לְהִיּוֹת אָדָם
עָשִׂיר אוֹ מְבָגֵר כְּדִי
לַעֲשׂוֹת חֶסֶד. גַּל הַתּוֹר
אֶפְלוּ וְתוֹר קָטָן שְׁלָנוּ,
אוֹ בַּבֵּית, בּוֹנֶה עוֹלָם
שֶׁל אֲהָבָה וְקִדְשָׁה.

קָשֶׁר לַנֶּשֶׁם: בְּכָל פַּעַם שֶׁאֲנַחְנוּ מוֹתְרִים אוֹ עוֹזְרִים לְחָבֵר, אֲנַחְנוּ מְאִירִים
אֶת הָעוֹלָם בְּאוֹרוֹ הַגָּדוֹל שֶׁל הַנֶּשֶׁם, וְעוֹשִׂים לוֹ נֶחֱת רוּחַ עֲצוּמָה.
תּוֹדָה לַנֶּשֶׁם עַל מִצְוֹת הַחֶסֶד!